

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 6Svk/42/2022
Identifikačné číslo spisu: 6021200276
Dátum vydania rozhodnutia: 29. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:6021200276.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom v Bratislave, Rovniankova č. 1667/14, IČO: 31 820 174, právne zast.: JUDr. Jánom Tkáčom, advokátom a konateľom Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hrnčiarska č. 29, IČO: 53 929 691, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, so sídlom v Banskej Bystrici, Nám. Ľudovíta Štúra č. 1, za účasti ďalšieho účastníka konania: Resumo s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Ladislava Hudeca č. 15326/2A, IČO: 50 458 272, právne zast.: JUDr. Ing. Milošom Novákom, advokátom a konateľom Advokátska kancelária NOVÁK s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Ladislava Hudeca č. 15326/2A, IČO: 53 556 798, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 06. mája 2021, číslo OU-BB-OOP3-2021/007708-002, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 04. mája 2022, č.k. 76S/53/2021-121, t a k t o

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom 04. mája 2022, č.k. 76S/53/2021-121 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SPP“) zamietol ako nedôvodnú správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 06. mája 2021, číslo OU-BB-OOP3-2021/007708-002, ktorým tento postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v rozhodnom znení (ďalej len „Správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Okresného úradu Brezno, odbor starostlivosti o životné prostredie z 19. júna 2020, číslo OU-BR-OSZP-2020/000665-020 v znení opravy chyby v písaní v časti poučenia z 23.

novembra 2020. Predmetným rozhodnutím prvostupňový správny orgán ako príslušný orgán štátnej správy podľa § 5 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z.z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 525/2003 Z.z.“), § 53 písm. c/ a § 56 písm. b/ zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z.z.“) vydal podľa § 29 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z.z. rozhodnutie, podľa ktorého sa predložené oznámenie o zmene navrhovanej činnosti „Zvýšenie kapacity zariadenia na spracovanie odpadových pneumatík“ nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z.

2. Krajský súd zákonosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách článku 44 ods. 1,2, článku 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, § 1 ods. 1, § 2, § 3 písm. a/, c/, f/, g/, k/, s/, § 18, § 20a, § 24 ods. 1-4, § 29 ods. 1,2,3,4,6,11,13, § 63, § 64, § 65g ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z., § 3 ods. 2,4, § 33 ods. 1,2 Správneho poriadku a v zmysle právnej úpravy ustanovenej SSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby.

3. Krajský súd po preskúmaní veci v kontexte na žalobcom uvádzané námietky uplatnené v podanej správnej žalobe konštatoval ich všeobecnosť a ne-konkrétosť vo vzťahu k prejednávanej veci, medzi stanoviskami príslušných orgánov, ktoré sa vyjadrovali k posudzovanej činnosti, nezistil rozpory, ktorých odstránenia sa žalobca dožadoval. Z administratívneho spisu mal preukázané, že žalobca sa vyjadril k predloženému zámeru - posudzovanej činnosti ďalšieho účastníka konania podaním z 20. januára 2020, pričom prvostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol obsah vyjadrenia ďalšieho účastníka konania (podaného prostredníctvom spracovateľa zámeru) a k pripomienkam žalobcu odkázal na obsah tohto vyjadrenia. Nebolo zistené prekročenie medzných hodnôt alebo limitov ustanovených osobitnými predpismi v oblasti životného prostredia v dôsledku realizácie alebo prevádzky zmeny navrhovanej činnosti, zo stanovísk dotknutých orgánov vyplýva, že tieto nepoukázali na zhoršenie kvality zložiek životného prostredia a podmienok ochrany verejného zdravia a vyslovili názor, že odporúčajú ukončiť proces posudzovania v zisťovacom konaní. Žalovaný pri vysporiadavaní sa s odvolacími námietkami žalobcu uviedol, na základe akých dôvodov sú žalobcom prednesené pripomienky a navrhované opatrenia nedôvodné a prečo ich nemožno zohľadniť a zahrnúť do podmienok rozhodnutia podľa § 29 ods. 13 zákona č. 24/2006 Z.z. Žalobca nepredniesol v odvolaní voči argumentácii prvostupňového správneho orgánu, týkajúcej sa nezohľadnenia ním navrhovaných opatrení, žiadne konkrétne odvolacie námietky, v ktorých by namietal argumentáciu a závery, ktorými sa prvostupňový správny orgán vysporiadal so žalobcom navrhovanými opatreniami a pripomienkami (odkazom na stanovisko ďalšieho účastníka konania podané prostredníctvom jeho splnomocneného zástupcu - spracovateľa zámeru). Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí vyjadril súhlas so závermi prvostupňového správneho orgánu a uviedol aj vlastnú argumentáciu, ktorou reagoval na pripomienky žalobcu a ním navrhované opatrenia. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a rozhodnutie žalovaného vydané v rámci jedného administratívneho konania tvoria jeden celok. V odôvodnení preskúmaných rozhodnutí sú uvedené dôvody, pre ktoré orgány verejnej správy oboch stupňov žalobcom navrhované opatrenia nezohľadnili a voči týmto záverom žalobca nepredniesol žiadne konkrétne žalobné námietky. Navyše po oboznámení sa s obsahom podania žalobcu, v ktorom navrhoval opatrenia na zmiernenie vplyvov zmeny navrhovanej činnosti na životné prostredie bolo zrejmé, že niektoré z navrhovaných opatrení (napríklad lokálny parčík, využitie striech parkovacích domov ako zatravnenej ihriská či outdoorové cvičiská a pod.) vôbec nesúviseli s charakterom navrhovanej činnosti, alebo žalobca navrhoval také opatrenia, ktoré boli vyriešené v predloženom zámere alebo sú predmetom samostatnej právnej regulácie, čo uviedol aj žalovaný v preskúmanom rozhodnutí.

4. Ďalej krajský súd uvádzal, že nestačí, aby žalobca uviedol len všeobecný nesúhlas so závermi orgánov verejnej správy, ku ktorým dospeli v správnej žalobe napadnutých rozhodnutiach. Je potrebné, aby žalobca uviedol aj skutkovú a právnu argumentáciu o tom, prečo závery orgánov verejnej správy (v tomto prípade závery, ktorými sa vysporiadali s ním navrhovanými opatreniami) nemôžu z hľadiska zákonnosti obstáť. Súd nie je oprávnený za žalobcu vyhľadávať dôvody nezákonnosti v procese a v rozhodnutiach orgánov verejnej správy, ani konkretizovať všeobecne prednesené žalobné námietky. Ako pravdivé vzhliadol tvrdenie žalobcu, že ním navrhované opatrenia boli odmietnuté ako nedôvodné bez bližšej argumentácie, pretože v preskúmaných rozhodnutiach sú

uvedené dôvody, prečo opatrenia a podmienky navrhované žalobcom neboli zohľadnené a tieto závery žalobca nenapadol konkrétnymi žalobnými námietkami. K žalobcom navrhovanému opatreniu týkajúceho sa výsadby 10 ks drevín v obci Valaská, krajský súd uviedol, že výrub drevín nebol predmetom realizácie zmeny navrhovanej činnosti, nakoľko v areáli navrhovateľa sa nenachádzajú žiadne dreviny, na základe čoho považoval žalovaný náhradnú výsadbu za bezpredmetnú.

5. Rovnako krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia správnych rozhodnutí, keď z ich odôvodnení vyplývalo, z akých skutkových zistení a právneho posúdenia vecí vychádzali pri posudzovaní zmeny navrhovanej činnosti a aj pri vysporiadaní sa s pripomienkami a námietkami žalobcu, ako aj s obsahom jeho odvolania. Žalobca neuvádzal konkrétne žalobné námietky vo vzťahu ku konkrétnej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení preskúmaných rozhodnutí. Z § 47 ods. 3 Správneho poriadku nesporne vyplýva pre orgán verejnej správy požiadavka uviesť úvahy, ktorými bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, ako aj argumentáciu reagujúcu na návrhy a námietky účastníka konania. Žalobca však formuloval svoje žalobné námietky týkajúce sa odôvodnenia rozhodnutia a použitia uváženia orgánmi verejnej správy všeobecne a nekonkrétne. Súd preto v kontexte na kvalitu žalobcom prednesených námietok nedospel k záveru o nepreskúmateľnosti správnu žalobou napadnutých rozhodnutí pre ich nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. V rozhodnutiach je uvedený postup orgánov verejnej správy v administratívnom konaní, dôkazy, z ktorých vychádzali, skutkový stav, ktorý vyvodili z vykonaných dôkazov, právne posúdenie vecí a úvahy, ktorými sa spravovali. Žalobca bol oprávnený vyjadriť svoj nesúhlas so závermi orgánov verejnej správy, ale v správnej žalobe nepredniesol žiadne konkrétne žalobné námietky, ktorými by vyčítal konkrétne nedostatky, nezákonnosti a pochybenia orgánov verejnej správy v rámci odôvodnenia ich rozhodnutí.

6. K námietke žalobcu, že rozhodnutie žalovaného neobsahuje žiadnu relevantnú argumentáciu týkajúcu sa nedoručenia kópie spisov krajský súd dodal, že z administratívneho spisu nebolo zistené, že by žalobca predniesol požiadavku na doručenie kópie administratívnych spisov; v podaní z 20. januára 2020, ako aj v odvolaní zo 06. júla 2020, žalobca uviedol, že rozhodnutie, ako aj ostatné písomnosti žiada doručovať v zmysle § 25a Správneho poriadku do elektronickej schránky a listiny v papierovej forme nezasielať.

7. K žalobcom namietanému nevykonaniu konzultácií krajský súd uviedol, že žalobca neuviedol konkrétne dôvody, na základe ktorých bolo potrebné konzultácie zvoliť a uviedol len všeobecné znenie § 63 zákona č. 24/2006 Z.z. Na uskutočnenie konzultácií podľa znenia § 63 menovaného zákona neexistuje zo strany účastníkov konania právny nárok. V zmysle § 32 ods. 2 Správneho poriadku rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán, to znamená, že v procesnoprávných vzťahoch má správny orgán nadradené postavenie vo vzťahu k účastníkom konania a je oprávnený rozhodnúť, ktoré dôkazy treba vykonať. Žalovaný vyjadril názor, že realizácia konzultácie by nepredstavovala pre žalobcu ako účastníka konania vo vzťahu k skutkovej stránke veci reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech, t.j. doplnenie podmienok do rozhodnutia v zmysle jeho požiadaviek, nakoľko tieto sú po posúdení ich obsahu vo vzťahu k navrhovanej zmene nerelevantné. Nie je sporné, že konzultácie môžu mať písomnú aj ústnu formu, čo napokon potvrdzuje aj § 65g ods. 1 zákona, na ktoré odkázal aj žalobca. Z § 63 ods. 1 zákona vyplýva, že príslušný orgán zabezpečí vykonanie konzultácií, z čoho ale nemožno vyvodiť záver o tom, že sa konzultácie vykonávajú v každej veci alebo že na ich vykonanie má účastník alebo orgán zúčastnený na konaní právny nárok. Administratívne konanie sa v zmysle základných zásad zakotvených v Správnom poriadku spravuje aj zásadou efektívnosti a hospodárnosti konania (§ 3 ods. 4 Správneho poriadku), preto prináleží orgánu verejnej správy posúdiť potrebu vykonávania konzultácií v konkrétnej veci. Navyše v priebehu prvostupňového správneho konania aj odvolacieho konania bola vládou Slovenskej republiky vyhlásená mimoriadna situácia a následne núdzový stav, a aj v zmysle § 65g zákona počas mimoriadnej situácie, núdzového stavu alebo výnimočného stavu vyhláseného v súvislosti s ochorením COVID-19 sa v konaniach, v ktorých sa vyžaduje vykonanie prerokovania alebo konzultácie, alebo ich vykonanie žiada účastník konania, rezortný orgán, povolujujúci orgán, dotknutý orgán alebo dotknutá obec, tieto úkony vykonajú písomne v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

8. V súvislosti s požiadavkou žalobcu, aby sa krajský súd obrátil na Súdny dvor Európskej únie o vydanie predbežného nálezu v otázkach týkajúcich sa výkladu zmlúv a súladnosti aplikácie práva v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie so zmluvami v zmysle článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd vyhodnotil správnu žalobu žalobcu ako nedôvodnú, a preto ju postupom podľa § 190 SSP zamietol.

10. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario), keď procesne neúspešnému žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Pribratému účastníkovi konania nepriznal nárok na náhradu trov konania podľa § 169 SSP, pretože mu nevznikli trovy v súvislosti s plnením povinností, ktorú by mu súd uložil a navyše súd nezistil ani dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mu priznal náhradu ďalších trov konania.

II.

11. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

12. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

13. V úvodných častiach podanej kasačnej sťažnosti žalobca poukazoval na úlohu Ústavného súdu Slovenskej republiky a tiež všeobecných súdov, akcentujúc na fakt, že sa domáha ochrany životného prostredia, nadväzne na čo odkázal na relevantné články Ústavy Slovenskej republiky, Aarhuského dohovoru a zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 17/1992 Zb.“), ďalej sa v podstatnej časti venoval jeho kriminalizácii zo strany Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky a diskreditačnej kampani smerujúcej k potlačeniu činnosti žalobcu, tiež sa dotkol možného ohýbania práva zo strany krajského súdu a odmietnutia poskytnutia ochrany práva formou odmietnutia správnej žaloby pre jej šikanózný charakter.

14. K záveru súdu o neurčitosti podmienok žalobca uviedol, že je povinnosťou správnych orgánov rozhodnúť o zmiernujúcich opatreniach spolu s povinnosťou vyhodnotiť opodstatnenosť ich návrhov, pričom táto povinnosť vyplýva z § 29 ods. 3 v kombinácii s § 29 ods. 13 a § 20a zákona č. 24/2006 Z.z. Právna povinnosť navrhovateľa poznať všetky vplyvy svojho zámeru vyplýva z § 18 zákona č. 17/1992 Zb. a povinnosť uplatniť preventívne a zmiernujúce opatrenia z § 17 zákona č. 17/1992 Zb. Právna zodpovednosť spolu so zásadou „zaťažovateľ prírody platí“ je ustanovená v § 27 zákona č. 17/1992 Zb. Správny orgán takto nepostupoval a ani súd svojím formalistickým prístupom neposkytol ochranu práv, ktoré svojou činnosťou žalobca chce chrániť, a to v priamom rozpore s medzinárodnými zmluvami a právom Európskej únie, ktoré aj slovenský vnútroštátny súd k takémuto rozhodovaniu zaväzujú. Odmietnutie akéhokoľvek zmiernujúceho opatrenia navrhnutého žalobcom je potrebné odôvodniť, a teda uviesť, prečo nie je vhodným riešením, a ktoré riešenie určené správnym orgánom poskytuje lepšiu ochranu životného prostredia. K tvrdeniu súdu, že žalobca neuviedol žiadne konkrétne dôvody, z ktorých by bolo možné usudzovať, že navrhovaná zmena činnosti, ktorú chce žalobca uskutočniť, môže negatívne ovplyvniť životné prostredie v danej lokalite, žalobca uviedol, že nie je od nemo možné spravodlivo očakávať, že bude presne formulovať svoje výhrady voči napadnutým rozhodnutiam, keď samotné napadnuté rozhodnutia sú arbitrárne a natoľko všeobecné, že nemožno konkretizovať jednotlivé opatrenia na zmiernenie vplyvov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-240/09.

15. Ďalej namietal nevykonanie konzultácií, ktorých účelom je odborné vydiskutovanie rozporov s tým, že súčasťou rozhodnutia má byť aj záver konzultácie, z ktorého dôvodu nezvolaním konzultácie sa automaticky spôsobila procesná vada konania podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku, a to, že rozhodnutie má byť urobené vecne správne a správny orgán sa má vždy pokúsiť o zmierné vybavenie

veci medzi účastníkmi konania. Nestotožnil sa v tomto smere so subsidiárnym aplikovaním Správneho poriadku a z neho plynúceho iba fakultatívneho nariadenia ústneho pojednávania.

16. Namietal tiež nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia žalovaného, ktorý sa nevysporiadal s jednotlivými bodmi uvádzanými v stanovisku, odvolací správny orgán je povinný vysporiadať sa s každým argumentom uvedeným v stanovisku, z rozhodnutia žalovaného musí byť zrejmé, že sa skutočne zaoberal podstatnými otázkami a že len jednoducho neprevzal závery, ku ktorým došiel prvostupňový správny orgán.

17. Rovnako namietal nedostatočné odôvodnenie rozsudku krajského súdu. Krajský súd navyše nereagoval na potrebu eurokonformného výkladu práva, ale postupoval formalisticky, v žiadnej časti nie je badať presah práva Európskej únie, ako aj špecifickosť konaní s prvkom ochrany životného prostredia, absentuje poukázanie na jednotlivé ustanovenia Smernice EIA, ako aj jednotlivé ustanovenia Aarhuského dohovoru.

18. V závere s ohľadom na tvrdenú absenciu eurokonformného výkladu a aplikácie práva v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z.z. zo strany správnych orgánov ako aj súdov, požiadal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, aby sa podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie obrátil na Súdny dvor Európskej únie s otázkou

- i. či samotná podobnosť jednotlivých podaní a žalôb žalobcu sú zneužívaním práva, ktoré priznáva Smernica EIA verejnosti,
- ii. či výklad práva, ktorý aplikujú správne orgány vo vzťahu k podaniu odôvodneného stanoviska sú v súlade so Smernicou EIA,
- iii. či výklad práva, ktorý aplikujú správne orgány vo vzťahu k podaniu odvolania sú v súlade so Smernicou EIA,
- iv. či výklad práva, ktorý aplikujú správne orgány vo vzťahu k inštitútu doplňujúcej informácie sú v súlade so Smernicou EIA,
- v. či výklad práva, ktorý aplikujú správne orgány vo vzťahu ku konzultáciám sú v súlade so Smernicou EIA.

19. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

20. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadril.

21. Ďalší účastník konania - Resumo s.r.o. sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním zo 04. augusta 2022 majúc za to, že rozsudok krajského súdu je vecne správny. Okrem iného poukázal na fakt, že žalobca kasačnú sťažnosť odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci, avšak tento dôvod nevymedzil spôsobom, tak ako predpokladá § 440 ods. 2 SSP. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú, prípadne ju ako nedôvodnú zamietol.

IV.

22. Vyjadrenie ďalšieho účastníka konania bolo doručené žalobcovi dňa 16. augusta 2022 na vedomie.

V.

23. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) viazaný rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti (§ 453 ods.1,2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie predchádzajúce jeho vydaniu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a došiel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

24. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

26. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 6 ods. 2 písm. a/ SSP, správne sudy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.

28. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

29. Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

30. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd zamietol ako nedôvodnú správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 06. mája 2021, číslo OU-BB-OOP3-2021/007708-002, ktorým tento postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Okresného úradu Brezno, odbor starostlivosti o životné prostredie z 19. júna 2020, číslo OU-BR-OSZP-2020/000665-020 v znení opravy chyby v písaní z 23. novembra 2020. Predmetným rozhodnutím prvostupňový správny orgán ako príslušný orgán štátnej správy podľa § 5 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z.z., § 53 písm. c/ a § 56 písm. b/ zákona č. 24/2006 Z.z. vydal podľa § 29 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z.z. rozhodnutie, podľa ktorého sa predložené oznámenie o zmene navrhovanej činnosti „Zvýšenie kapacity zariadenia na spracovanie odpadových pneumatík“ nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z.

31. Zákon č. 24/2006 Z.z. upravuje postup odborného a verejného posudzovania predpokladaných vplyvov na životné prostredie strategických dokumentov počas ich prípravy a pred ich schválením, navrhovaných činností pred rozhodnutím o ich umiestnení alebo pred ich povolením podľa osobitných predpisov, pôsobnosť orgánov štátnej správy a pôsobnosť obcí pri posudzovaní vplyvov, práva a povinnosti účastníkov procesu posudzovania pri posudzovaní vplyvov (§ 1).

32. Účelom zákona je najmä včasne a účinne zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a prispieť k integrácii environmentálnych aspektov do prípravy a schvaľovania strategických dokumentov so zreteľom na podporu trvalo udržateľného rozvoja, zistiť, opísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy navrhovaného strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie, objasniť a porovnať výhody a nevýhody návrhu strategického dokumentu a navrhovanej činnosti vrátane ich variantov, a to aj v porovnaní s nulovým variantom, určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia, získať odborný podklad na schválenie strategického dokumentu a na vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov (§ 2).

33. Podľa § 18 ods. 2 písm. d/ zákona č. 24/2006 Z.z., predmetom zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti (ďalej len "zisťovacie konanie") musí byť každá zmena navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe č. 8 časti B, ktorá môže mať

významný nepriaznivý vplyv na životné prostredie, ak ide o činnosť už posúdenú, povolenú, realizovanú alebo v štádiu realizácie.

34. Podľa § 29 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z.z., príslušný orgán na základe zámeru alebo oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vykoná zisťovacie konanie o posudzovaní navrhovanej činnosti k zámeru alebo k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti a rozhodne, či sa predmet zisťovacieho konania bude posudzovať podľa tohto zákona.

35. Podľa § 29 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z., ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, primerane sa použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská podľa § 23 ods. 4.

36. Podľa § 29 ods. 11 zákona č. 24/2006 Z.z., výsledkom zisťovacieho konania je rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní.

37. Podľa § 29 ods. 12 zákona č. 24/2006 Z.z., rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní oprávňuje navrhovateľa navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, ktorá musí byť predmetom zisťovacieho konania podľa § 18 ods. 2, podať návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti, ak v rozhodnutí príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona.

38. Podľa § 29 ods. 13 zákona č. 24/2006 Z.z., výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.

39. Podľa § 63 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z., príslušný orgán pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov alebo navrhovaných činností alebo ich zmien zabezpečí vykonanie konzultácií s povoľujúcim orgánom alebo schvaľujúcim orgánom, rezortným orgánom, dotknutým orgánom, dotknutou obcou a dotknutou verejnosťou, ktorá má možnosť zúčastniť sa konzultácií počas celého procesu posudzovania vplyvov.

40. Podľa § 63 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z.z., obsahom konzultácií medzi navrhovateľom, obstarávateľom a ostatnými subjektmi procesu posudzovania vrátane verejnosti môžu byť najmä

- a/ doplňujúce informácie o strategickom dokumente a navrhovanej činnosti,
- b/ informácie o možných vplyvoch strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie vrátane zdravia,
- c/ vzájomné oboznámenie sa so stanoviskami,
- d/ doplnenie alebo upresnenie navrhovaných opatrení,
- e/ obsah a rozsah poprojektovej analýzy.

41. Podľa § 63 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z., príslušný orgán uvedie výsledky konzultácií v odôvodnení rozhodnutia zo zisťovacieho konania podľa § 7 a 29 a v záverečnom stanovisku podľa § 14 a 37.

42. Podľa § 64 zákona č. 24/2006 Z.z., na konania podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem

- a/ konania podľa druhej a štvrtej časti zákona,
- b/ osobitosti konania podľa § 20 ods. 1 a 3,
- c/ upustenia od variantného riešenia podľa § 22 ods. 6,
- d/ určenia obcí, v ktorých bude zámer k nahliadnutiu podľa § 23 ods. 2,
- e/ určenia rozsahu hodnotenia a harmonogramu podľa § 30,
- f/ konfliktu záujmov podľa § 63a.

43. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

44. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

45. Najvyšší správny súd z obsahu súdneho, ako aj pripojeného administratívneho spisu žalovaného mal preukázať, že:

- navrhovateľ (ďalší účastník konania) v príslušnej lokalite prevádzkoval zariadenie na zhodnocovanie odpadov na základe súhlasu vydaného podľa § 97 ods. 1 písm. c/ zákona č. 79/2015 Z.z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 79/2015 Z.z.“)

- podaním z 29. novembra 2019 navrhovateľ prvostupňovému správnenému orgánu predložil oznámenie o cit.: „zmene navrhovanej činnosti podľa zákona č. 24/2006 Z.z.“

[zmena navrhovanej činnosti predstavovala zvýšenie kapacity zariadenia na spracovanie odpadových pneumatík zo súčasných 4.972 ton / rok na 13.000 ton / rok a doplnenie skladovacej plochy pre príslušné zariadenie],

- prvostupňový správny orgán v súlade s § 24 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z. informoval verejnosť o tom, že navrhovaná činnosť podlieha zisťovaciemu konaniu; zároveň príslušné informácie zverejnil v informačnom systéme EIA/SEA na stránke www.enviroportal.sk, upovedomil verejnosť o doručení písomného stanoviska k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti do 10 dní od jeho zverejnenia na príslušnú adresu podľa § 29 ods. 9 zákona č. 24/2006 Z.z.; rovnako poučil účastníkov a zúčastnené osoby o možnosti pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie ako aj o možnosti nahliadnutia do spisu,

- žalobca v postavení dotknutej verejnosti zaslal k príslušnému oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti stanovisko z 20. januára 2020

[primárne žalobca žiadal podrobné rozpracovanie a vyhodnotenie dopravného napojenia v textovej a v grafickej časti, overiť výpočet potrebného počtu parkovacích miest, obsluhu územia verejnou hromadnou dopravou, vyhodnotiť dostatočnosť opatrení na účely ochrany prírody, ochrany zelene, vyhodnotiť vplyv na vodu, definovať najbližšiu obytnú zónu, vyhodnotiť a analyzovať čistotu ovzdušia a vplyv zámeru na ovzdušie, overiť statiku stavby, žiadal variantné riešenie okrem nulového variantu, overiť činnosť s územným plánom, preukázať plnenie povinností na úseku odpadového hospodárstva, preukázať dôslednú ochranu poľnohospodárskej pôdy, obnoviť prirodzenú biodiverzitu dotknutého územia, navrhnúť opatrenia na zlepšenie kvality ovzdušia, používať materiály zo zhodnocovaných odpadov, parkovacie miesta riešiť formou podzemných garáží, realizovať tzv. dažďové záhrady, na horizontálne plochy, najmä strechy aplikovať zelené strešné krytiny, na vertikálne plochy aplikovať zelené steny, zabezpečiť separovaný zber odpadu, vypracovať projekt dekonštrukcie po dožití projektu, prijať kompenzačné opatrenia, konkrétne vysadiť v príslušnej obci 10 ks vzrastlých drevín, osadiť nehnuteľné umelecké dielo, vizualizáciu klimatických zmien, vytvoriť podmienky na kompostovanie rozložiteľného odpadu],

- v priebehu ďalšieho správneho konania si prvostupňový správny orgán zabezpečil písomné stanoviská, konkrétne stanovisko:

i. Okresného úradu Brezno, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku odpadového hospodárstva z 20. januára 2020

ii. Okresného úradu Brezno, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií z 22. augusta 2020

iii. Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky z 21. januára 2020

iv. Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Banskej Bystrici z 21. januára 2020

v. Okresného úradu Brezno, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku ochrany ovzdušia zo 17. februára 2020

vi. Okresného úradu Brezno, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku štátnej vodnej správy z 20. marca 2020

vii. Okresného úradu Brezno, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku ochrany prírody a krajiny z 25. marca 2020,

- prvostupňový správny orgán následne rozhodnutím z 19. júna 2020, číslo OU-BR-OSZP-2020/000665-020 v znení opravy chyby v písaní z 23. novembra 2020 rozhodol, že zmena navrhovanej činnosti „Zvýšenie kapacity zariadenia na spracovanie odpadových pneumatík“ sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. a súčasne vo výroku určil podmienky / opatrenia, ktoré bude potrebné v ďalšom procese dodržiavať,

- na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím zo 06. mája 2021, číslo OU-BB-OOP3-2021/007708-002 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie z 19. júna 2020 (v znení jeho opravy z 23. novembra 2020).

46. Najvyšší správny súd po vyhodnotení žalobcom v kasačnej sťažnosti uplatnených dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát najvyššieho správneho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

47. Najvyšší správny súd v prvom rade uvádza, že navrhovateľ (ďalší účastník konania) pôvodne prevádzkoval zariadenie na zhodnocovanie odpadov (spracovanie odpadových pneumatík) na základe súhlasu vydaného príslušným okresným úradom podľa § 97 ods. 1 písm. c/ zákona č. 79/2015 Z.z. Predmetnú činnosť ďalší účastník konania realizoval mimo rámca zisťovacieho konania, nakoľko v danej dobe (t.j. pred predložením oznámenia o zmene navrhovanej činnosti) bola nastavená kapacita predmetného zariadenia na 4.972 ton / rok, pričom povinné uskutočnenie zisťovacieho konania prichádzalo do úvahy až prekročením prahovej hodnoty 5.000 ton / rok (bližšie pozri tabuľku číslo 9 - Infraštruktúra, položka č. 6 -

Zhodnocovanie ostatných odpadov okrem zhodnocovania odpadov uvedeného v položkách 5 a 11, zariadenia na úpravu a spracovanie ostatných odpadov prílohy č. 8 zákona č. 24/2006 Z.z.). Povinnému zisťovaciemu konaniu podliehalo až konanie vo veci navrhovanej zmeny navrhovanej činnosti, keď navrhovateľ mal v úmysle navýšiť kapacitu príslušného zariadenia z pôvodne nastavených 4.972 ton / rok až na 13.000 ton / rok, a teda došlo k prekročeniu zákonom daného prahového limitu (od 5.000 ton / rok).

48. V rámci zisťovacieho konania si prvostupňový správny orgán primárne zabezpečil súhlasné stanovisko Okresného úradu Brezno, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku odpadového hospodárstva z 20. januára 2020 evidované pod číslom OÚ-BR-OSZP-2020/001508-002-Gal, z ktorého vyplýval záver, že zmena navrhovanej činnosti „Zvýšenie kapacity zariadenia na spracovanie odpadových pneumatík“ nie je v rozpore so záujmami odpadového hospodárstva územného celku okresu Brezno, a teda nepožadoval, aby zmena navrhovanej činnosti bola posudzovaná podľa zákona č. 24/2006 Z.z. Okresný úrad Brezno, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku ochrany ovzdušia v súhlasnom stanovisku zo 17. februára 2020, číslo OU-BR-OSZP-2020/001416-002 konštatoval, že zmena činnosti nebude mať vplyv na zmenu zdroja znečistenia ovzdušia a k zmene množstva a druhu emisií z realizovanej činnosti, z ktorého dôvodu neboli zo strany tohto dotknutého orgánu vznesené námietky a nepožadoval ďalej posudzovať navrhovanú činnosť podľa zákona č. 24/2006 Z.z. Okresný úrad Brezno, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku ochrany vôd v súhlasnom stanovisku z 20. marca 2020, číslo OU-BR-OSZP-2020/001320-002 uviedol, že navrhovanou zmenou činnosti nedôjde k nárastu, alebo k zmene odberu vody, technológia spracovateľského zariadenia nevyžaduje nárok na vypúšťanie technologických odpadových vôd, zmena činnosti na prevádzke neovplyvní hydrologické ani hydrogeologické pomery dotknutého územia, objekt je napojený na existujúci zdroj vody - verejnú vodovodnú sieť, vody z povrchového odtoku, zo striech a spevnených plôch sú zvedené do spoločnej areálovej dažďovej kanalizácie prípadne sú aj voľne zvedené, na vonkajších spevnených plochách v súvislosti so skladovaním odpadových pneumatík (ako aj ostatného, nie nebezpečného odpadu) nebude vykonávané skladovanie,

alebo manipulácia so znečisťujúcimi látkami. Z hľadiska záujmov štátnej vodnej správy potom k predloženému zámeru nemal pripomienky a nenavrhol činnosť naďalej posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. Okresný úrad Brezno, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku ochrany prírody a krajiny v súhlasnom stanovisku z 25. marca 2020, číslo OU-BR-OSZP-2020/003683-002 uviedol, že k záberu pôdy nedôjde, keď rozšírenie spracovateľskej kapacity bude riešené v rámci vnútorných priestorov v existujúcej hale, navrhované rozšírenie vonkajších skladovacích kapacít je riešené v rámci existujúcich vonkajších spevnených plôch, druh pozemku „zastavaná plocha a nádvorie“; navrhovanou zmenou nedôjde ani k zmene spôsobu využívania pozemku, ktorý je vedený ako pozemok, na ktorom je manipulačná a skladová plocha. Z hľadiska záujmov ochrany prírody a krajiny potom k predloženému zámeru nemal pripomienky a ani nenavrhol činnosť naďalej posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. Z uvedeného je zrejmé, že prvostupňový správny orgán postupujúc v súlade s § 29 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z.z. si zabezpečil odborné stanoviská dotknutých orgánov k jednotlivým zložkám životného prostredia a s ohľadom na charakter navrhovanej zmeny činnosti primárne zameraných na úsek odpadového hospodárstva, ochrany vôd, ovzdušia a prírody a krajiny.

49. Žalobca v kasačnej sťažnosti namietal nezdôvodnenie odmietnutia ním navrhnutých zmierňovacích opatrení zo strany správnych orgánov. V tomto smere najvyšší správny súd uvádza, že žalobca navrhoval vo vyjadrení z 20. januára 2020 celkovo štyri zmierňovacie opatrenia

- náhradnú výsadbu 10 ks drevín v obci Valaská na verejných priestranstvách v obývaných častiach obce,

- žiadal, aby súčasťou stavby a architektonického stvárnenia verejných priestorov v podobe fasády, exteriérov a spoločných interiérových prvkov bolo aj nehnuteľné umelecké dielo neoddeliteľné od samotnej stavby (socha, plastika, reliéf, fontána a pod.),

- vizualizácia klimatických zmien na Slovensku v čiarovom kóde,

- vytvorenie podmienok pre kompostovanie rozložiteľného odpadu a vybudovanie domácej kompostárne slúžiacej pre potreby využitia rozložiteľného odpadu vznikajúceho pri prevádzke zámeru. Po preskúmaní správnu žalobou napadnutého rozhodnutia zo 06. mája 2021 však najvyšší správny súd zistil, že žalovaný sa jasne a riadne vyjadril aj k týmto žalobcom navrhovaným požiadavkám. Žalovaný jasne uviedol, že výrub drevín nebol predmetom realizácie zmeny navrhovanej činnosti, ktorá spočívala v navýšení kapacity zariadenia na spracovanie odpadových pneumatík. V tomto smere najvyšší správny súd len pre doplnenie a bez ďalšieho odkazuje na § 48 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, podľa ktorého orgán ochrany prírody uloží žiadateľovi v súhlase na výrub dreviny povinnosť, aby uskutočnil primeranú náhradnú výsadbu drevín na vopred určenom mieste, a to na náklady žiadateľa. Možno tiež poukázať na súhlasné stanovisko Okresného úradu Brezno, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku ochrany prírody a krajiny z 25. marca 2020, číslo OU-BR-OSZP-2020/003683-002, v ktorom uviedol, že k záberu pôdy nedôjde, keďže rozšírenie spracovateľskej kapacity bude riešené v rámci vnútorných priestorov v existujúcej hale, navrhované rozšírenie vonkajších skladovacích kapacít je riešené v rámci existujúcich vonkajších spevnených plôch, druh pozemku „zastavaná plocha a nádvorie.“ Rovnako akékoľvek umiestnenie umeleckého diela v podobe sochy, plastiky, reliéfu, fontány s ohľadom na charakter zmeny navrhovanej činnosti je absolútne neopodstatnené. Stratégia adaptácie Slovenskej republiky na nepriaznivé dôsledky zmeny klímy je transponovaná do právneho poriadku, stratégia nie je záväzný právny predpis, ale slúži na implementáciu danej problematiky do národnej legislatívy. Obdobne ďalšie žalobcom navrhované zmierňujúce opatrenie v podobe vytvorenia podmienok pre kompostovanie rozložiteľného odpadu a vybudovania domácej kompostárne slúžiacej pre potreby využitia rozložiteľného odpadu vznikajúceho pri prevádzke zámeru nekorešponduje s povahou zmeny navrhovanej činnosti.

50. K odkazu žalobcu na § 17 a § 18 zákona č. 17/1992 Zb. najvyšší správny súd uvádza, že sa jedná o všeobecné východiská majúce buď prevenčný charakter („Každý je povinný, predovšetkým opatreniami priamo pri zdroji, predchádzať znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia a minimalizovať nepriaznivé dôsledky svojej činnosti na životné prostredie.“; § 17 ods. 1), prípadne znázorňujú princíp následnej opatrnosti („Každý, kto svojou činnosťou znečisťuje alebo poškodzuje životné prostredie alebo kto využíva prírodné zdroje, je povinný na vlastné náklady zabezpečovať sledovanie tohto pôsobenia a poznať jeho možné dôsledky.“; § 18). Jedná sa o všeobecné východiská,

ktoré vo svojej samotnej podstate v sebe zahŕňajú princíp únosnej záťaže, princíp uvážlivého hospodárenia s prírodnými zdrojmi, princíp prevencie, princíp obozretnosti, princíp minimalizácie zásahov do životného prostredia, princíp priamej zodpovednosti, princíp sanácie a obnovy. Tieto východiská je však nevyhnutné chápať v kontexte na konkrétnu realizovanú činnosť a jej možné dopady na stav životného prostredia. V tomto smere zásadnú úlohu plnia dotknuté orgány, ktoré sa v rámci svojej pôsobnosti vyjadrujú ku konkrétnemu zámeru a jeho možným dopadom na jednotlivé zložky životného prostredia, ktoré tieto orgány štátnej správy zastupujú a chránia. V predmetnej veci predmet posúdenia predstavoval zámer zmeny navrhovanej činnosti spočívajúcej v navýšení kapacity zariadenia na spracovanie odpadových pneumatík, pričom dotknuté orgány vo svojich súhlasných stanoviskách uviedli, že navrhovaná zmena činnosti nie je v rozpore so záujmami ochrany, ktoré tieto dotknuté orgány chránia, primárne vo vzťahu k ochrane vzduchu, vody, pôdy a tiež s konceptom nakladania s odpadmi podľa zákona č. 79/2015 Z.z.

51. Najvyšší správny súd tiež vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, ktorou namietal nepreskúmateľnosť rozsudku krajského súdu, ako aj rozhodnutia žalovaného. V tejto súvislosti aj Ústavný súd Slovenskej republiky pripomína, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Všeobecný súd je povinný na procesné úkony účastníkov primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným právnym poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu (I. ÚS 372/06). Aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre stabilne zdôrazňuje, že článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd síce ukladá súdom povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, túto požiadavku však nemožno chápať tak, že súdy majú povinnosť dať podrobnú odpoveď na každý argument (rozsudok vo veci Van Hurk v. Holandsko z 19. apríla 1994, č. 16034/90, § 61). Vo svetle takto prezentovaných záverov možno potvrdiť, že krajský súd konal v medziach svojej právomoci, primerane rozumným a v okolnostiach veci dajúc zreteľ na charakter súdneho prieskumného konania v rámci správneho súdnictva reflektoval na žalobcom vznesené tvrdenia (ktoré nie vždy korešpondovali s tu prejednávanou vecou), na prerokovaný prípad aplikoval relevantné hmotnoprávne a procesnoprávne ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov a svoje rozhodnutie, ktorým správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol, presvedčivo a náležite odôvodnil. Rovnako z obsahu prvostupňového správneho rozhodnutia je zrejмый skutkový stav, sú tam uvedené skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako bola použitá správna úvaha pri hodnotení predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa správny orgán vyrovnal so zásadnými návrhmi a námietkami účastníka konania a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia, ktoré navyše v podstatnej miere nekorešpondovali s tu prejednávanou vecou a samotnou povahou navrhovanej zmeny činnosti spočívajúcej v navýšení kapacity zariadenia na spracovanie odpadových pneumatík. Prvostupňový správny orgán pri svojom rozhodovaní prihliadal na stanoviská jednotlivých dotknutých orgánov a pri ustáľovaní svojich záverov primerane aplikoval aj kritériá pre zisťovacie konanie obsiahnuté v prílohe č. 10, ktorý postup zodpovedal dikcii § 29 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z. Žalovaný sa následne v dostatočnej miere zaoberal aj námietkami žalobcu, uvedenými v podanom odvolaní. Obe napadnuté rozhodnutia aj podľa názoru najvyššieho správneho súdu vo svojich odôvodneniach dostatočne uvádzajú konkrétne dôvody, na základe ktorých pristúpili k vydaniu rozhodnutia o tom, že sa navrhovaná činnosť nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z.

52. K žalobcom namietanému nevykonaniu konzultácií podľa § 63 zákona č. 24/2006 Z.z. najvyšší správny súd uvádza, že z obsahu § 63 zákona č. 24/2006 Z.z. nevyplýva, že by sa konzultácie za

každých okolností museli realizovať výslovne ústnou formou. Navyše z § 64 menovaného zákona vyplýva, že vo vzťahu k realizácii konzultácií nie je vylúčená pôsobnosť Správneho poriadku, teda ani § 21 o nariadení ústneho pojednávania. Toto ustanovenie ponecháva na posúdení správneho orgánu, aby ústne pojednávania nariadil, ak to povaha veci vyžaduje. V nenariadení ústnej formy konzultácií najvyšší správny súd potom nevidel porušenie zákona č. 24/2006 Z.z. ani Správneho poriadku. Okrem uvedeného možno poukázať na skutočnosť, že samotný článok 6 ods. 7 Aarhuského dohovoru predpokladá, že účasť verejnosti na rozhodovaniach o vymedzených činnostiach môže byť realizovaná nielen výlučne formou ústnou (ústne konzultácie), ale aj formou písomnou, kedy výslovne ustanovuje, že: „Spôsoby účasti verejnosti umožnia verejnosti predložiť písomné alebo v prípade potreby na verejnom prerokovaní alebo preskúmaní so žiadateľom akékoľvek pripomienky, informácie, analýzy alebo názory, ktoré považuje za dôležité vo vzťahu k navrhovanej činnosti.“. Vzhľadom na uvedené, ako aj skutočnosť, že prvostupňový správny orgán listom z 20. januára 2020 žalobcu upovedomil o možnosti vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku, žalobca ako dotknutá verejnosť túto možnosť využil a zaslal vyjadrenie k príslušnej navrhovanej zmene činnosti, rovnako sa správne orgány riadne vysporiadali so všetkými žalobcom uplatnenými námietkami, respektíve požiadavkami, nemožno sa stotožniť so záverom žalobcu, že v tomto prípade došlo k porušeniu práva účasti verejnosti na rozhodovaniach o vymedzených činnostiach. V tomto smere najvyšší správny súd odkazuje na závery iných senátov najvyššieho správneho súdu, ktoré vo vzťahu k námietke nevykonania konzultácií prijali rovnaký názor (napríklad rozsudok sp. zn. 4Svk/17/2021, prípadne sp. zn. 5Svk/40/2022).

53. Pokiaľ žalobca namieta, že krajský súd nereagoval na potrebu eurokonformného výkladu práva, ale postupoval formalisticky, v žiadnej časti nie je badať presah práva Európskej únie, ako aj špecifickosť konaní s prvkom ochrany životného prostredia, absentuje poukázanie na jednotlivé ustanovenia Smernice EIA, ako aj jednotlivé ustanovenia Aarhuského dohovoru, najvyšší správny súd uvádza, že v slovenskom právnom systéme bola príslušná smernica, ako aj jednotlivé ustanovenia Aarhuského dohovoru transponované do zákona č. 24/2006 Z.z. (a pre úplnosť tiež do zákona č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia v znení neskorších predpisov), a teda vnútroštátne právne predpisy aplikované vo veci žalobcu predstavujú vo svojej podstate výkon práva Európskej únie.

54. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky najvyšší správny súd konštatuje, že návrh na začatie prejudiciálneho konania sa zakladá na dialógu medzi súdmi a jeho začiatok závisí výlučne od toho, ako vnútroštátny súd posúdi relevantnosť a potrebu takéhoto návrhu (rozsudky zo 16. decembra 2008, Cartesio, C-210/06, Zb. s. I-9641, bod 91, a z 09. novembra 2010, VB Pénzügyi Lízing, C-137/08, Zb. s. I-10847, bod 29). Vzhľadom na postavenie najvyššieho správneho súdu ako vnútroštátneho súdneho orgánu, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok, mu z článku 267 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vyplýva povinnosť predložiť prejudiciálnu otázku, ktorej zodpovedanie by bolo nevyhnutné pre jeho rozhodnutie vo veci; nie je pritom viazaný návrhmi účastníkov konania. V posudzovanej veci najvyšší správny súd konštatuje, že sám nevzhladol potrebu predloženia prejudiciálnej otázky, respektíve prejudiciálnych otázok. Žalobca riadne nevysvetlil, ktoré konkrétne normy európskeho práva majú byť objasnené a aplikované v danej veci; ani neformuloval priamy návrh na prerušenie konania. Prvá žalobcom formulovaná otázka (zneužitie práva) nekorešponduje s tu prejednávanou vecou, ďalšie otázky vecne zamerané na podanie odôvodneného stanoviska a odvolania v predmetnej veci neboli sporné, inštitút doplňujúcej informácie nebol predmetom tohto konania a vo vzťahu ku konzultáciám najvyšší správny súd jasne vyjadril svoj právny názor bez potreby predloženia prejudiciálnej otázky v tomto smere. Za týchto okolností súd dospel k záveru, že nie je povinný iniciovať konanie pred Súdnym dvorom Európskej únie v režime článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

55. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší správny súd vyhodnotil rozsudok krajského súdu ako vecne správny, preto kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú postupom podľa § 461 SSP zamietol.

56. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a

žalovanému ich nepriznal, lebo nebola splnená podmienka výnimočnosti na jeho strane (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP). Ďalšiemu účastníkovi konania náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko mu v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by mu trovy kasačného konania vznikli (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP). Podanie vyjadrenia / stanoviska ku kasačnej sťažnosti bolo koncipované na dobrovoľnej báze, čomu zodpovedalo poučenie, podľa ktorého krajský súd bude inak konať aj bez takéhoto vyjadrenia / stanoviska (č.l. 195 súdneho spisu).

57. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.